

KAPLJA

Lili Novy

Molčé sva stala tam ob meji,
polnočni čas je kraj mračil;
na eni sami tanki veji
se drobec luči je lovil,
kot včasih težka dežna kaplja
v trepetu lista se drži,
se z nekim žarkom tiho staplja
in sije, preden se spusti.

V očeh se ti je zablestelo,
ne vem — od jeze — od strasti,
ostró, kot se ti ne bi smelo
sred mile, žalostne noči;
zdrsela luč je s tiste veje,
postalo je zelo temná,
še vse temneje kot popreje,
in kar ostalo je tako.